

що-то всичка-та му внѣтрѣшность ся подвигнула и затреперала. Той ся опънжлъ да доказва, че негови-ти нѣкогашни пріятели и берници (кабзомали) были разграбили тья пары; за това паджлъ прѣдъ Бояна съ, плачь и горко лелецане, и зель да го заклина въ всички-ты Святци, да го не направи злочестъ.

Ала Боянъ още тоя день былъ извѣстилъ на высокж-тж власть, и открылъ всичко едно по едно. Цѣло село потрѣперало отъ страхъ и смайваніе. Никой не смѣялъ ни да помисли, че прѣдишни-ти главатаре были правили таквись безчеловѣчны извѣдбины. Мнозина не могли да вѣрвать, че това было така. И за това мѣмряли на Бояна и го наричали зобенъ и никакъвъ човѣкъ, кой-то искалъ съ това да ся прочюе, като разсипникъ на невинны хора. Драганъ ходялъ по село-то и молялъ хора-та да сторять всякаквы свидѣтелства, съ кон-то да може да ся отбрани противъ свои-ты кривдины ала нищо не сполучилъ; най-ближи-ти му пріятели зели да свивать рамена, и му доказвали, че не искали да ся мѣсятъ въ тжж работж. До гдѣ това още си мыслялъ, нѣ че за стигнула комиссія отъ высокж-тж власть. Всички кривдины излѣзли на бѣло и тосъ-си чясъ свалили Драгана отъ чина, оковали го въ веригы, и отпратили го на голѣмый-тъ сждъ, тамъ да ся сжди. Отъ негово-то иманіе наплатило ся всичко, що былъ откралъ отъ общинж-тж. Побѣсенѣлый Драганъ така ж свършилъ най-сетнѣ, щото потвърдилъ народжж-тж пословицж. „*Ошнешо-шо е проклешо*;“

Бояна поставили за пръвъ селскы главатаръ, а на третій день и почтенъ човѣкъ отъ село-то.

Врѣзъ тоя страшенъ случай попь-тъ исказалъ еднж хубавж и поучителнж проповѣдъ. Той измежду друго-то казалъ: „Кога родители-ти иматъ развратны дѣтца, не трѣбва само дѣтца-та да ся укривявать, нъ и нихни-ти родители, че имъ сж дали грозджж отхранж. Сжщо така кога въ еднж общинж сиромашъ-та е пропаднажла, то показва, че главари-ти имъ сж были не хелни, и че на тжж злочестинж тѣ сами сж причина-та. Ала всяка сила до врѣмя, а пакъ неволя-та върви нарядъ.“